

4. Neljas väide, et rikutud on õigusnormi VLT lepingu ja selle lisa kokkusobivuse hindamisel ning jõudes järeldusele, et need ei anna OPAP-ile majanduslikku eelist.

— Majandusliku eelise andmist, mis on riigiabi olemasolu formaalne nõue, tuleb hinnata konkreetset turul ja mitte koostoimes samale saajale antud sarnaste meetmetega erineval turul, hoolimata sellest, kas viimane on eelmisega võrreldav. Vastasel juhul oleks konkurentsi kaitsmine tugevalt puudulik.

— Igal juhul ei saa sellist ühist hindamist läbi viia erinevatel ajaperioodidel rakendatavate meetmete suhtes.

29. jaanuaril 2013 esitatud hagi — Club Hotel Loutraki jt versus komisjon

(Kohtuasi T-58/13)

(2013/C 114/58)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Club Hotel Loutraki (Loutraki, Kreeka); Vivere Entertainment AE (Ateena, Kreeka); Theros International Gaming, Inc. (Patra, Kreeka); Elliniko Casino Kerkyras (Ateena); Casino Rodos (Rhodos, Kreeka); Porto Carras AE (Alimos, Kreeka); ja Kazino Aigaiou AE (Syros, Kreeka) (esindaja: advokaat S. Pappas)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

— tühistada komisjoni 3. oktoobri 2012. aasta otsus K(2012) 6777 (lõplik) riigiabi SA 33988 (2011/N) asjas;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad neli väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on hagejate ELTL artikli 108 lõikest 2 tulenevat õigust anda selgitusi, kuna komisjon ei ole algatanud ametlikku uurimismenetlust vastavalt määruse nr 656/1999 artikli 4 lõikele 4, artiklile 6 ja artiklile 20, mis on käsitatav võimu kuritarvitamisena.

— Komisjon on rikkunud ELTL artikli 108 lõiget 2 ja määruse artiklit 4 j j ulatuses, millega ta viis sisuliselt läbi ametliku uurimismenetluse formaalsetest nõuetest kinni pidamata, rikkudes sellega hagejate-kaebajate, samuti muude puudutatud isikute, õigust anda selgitusi.

2. Teine väide, et rikutud on põhjendamiskohustust ja hagejate õigust heale haldusele vastavalt ELTL artiklile 296 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklile 41.

— Jättes kõrvale kõik olulised majanduslikud andmed ja arvud, ei tule vaidlustatud otsusest selgelt ja ühemõtteliselt välja komisjoni poolt järgitav põhjendus viisil, mis võimaldaks hagejatel veenduda põhjustes, mille alusel on tehtud järeldus, et asjassepuutuvad meetmed ei kujuta endast riigiabi. Neid puuduseid ei saa põhjendada viitega ärisaladuse kaitsmise kohustusele.

— Hagejad vaidlustavad samuti oluliste majanduslike suuruste salajase iseloomu.

3. Kolmas väide, et rikutud on Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikliga 6 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47 sätestatud hagejate õigust tõhusale õiguskaitsele.

— Samadel, teises väites viidatud põhjustel, on rikutud hagejate õigust tõhusale õiguskaitsele. Hagejatel on raske otseselt vaidlustada vaidlustatud otsuse sisu, kuna neil ei ole kuidagi võimalik teha kindlaks selle aluseks olevaid põhjendusi, mis kõik tuginevad ainult avalikus-tamata jäetud majanduslikele andmetele.

4. Neljas väide, et rikutud on õigusnormi VLT lepingu ja selle lisa kokkusobivuse hindamisel ning jõudes järeldusele, et need ei anna OPAP-ile majanduslikku eelist.

— Majandusliku eelise andmist, mis on riigiabi olemasolu formaalne nõue, tuleb hinnata konkreetset turul ja mitte koostoimes samale saajale antud sarnaste meetmetega erineval turul, hoolimata sellest, kas viimane on eelmisega võrreldav. Vastasel juhul oleks konkurentsi kaitsmine tugevalt puudulik.

— Igal juhul ei saa sellist ühist hindamist läbi viia erinevatel ajaperioodidel rakendatavate meetmete suhtes.

BT 30. jaanuaril 2013 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 3. detsembri 2012. aasta otsuse peale kohtuasjas F-45/12, BT versus komisjon

(Kohtuasi T-59/13 P)

(2013/C 114/59)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: BT (Bukarest, Rumeenia) (esindaja: advokaat N. Visan)

Teine menetluspool: Euroopa Komisjon

Nõuded

Apellatsioonkaebuse esitaja palub Üldkohtul:

— tühistada EL Avaliku Teenistuse Kohtu 3. detsembri 2012. aasta määrus kohtuasjas F-45/12;

— teha kohtuasjas uus otsus ja rahuldada hageja/apellandi nõue, ning

— mõista kohtukulud välja kostjalt/vastustajalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant seitse väidet.

1. Esimene väide, et on rikutud haldusmenetluse põhimõtteid, aktiivse rolli põhimõtet, kuna Avaliku Teenistuse Kohus leidis, et hagi ei sisaldanud õigusväiteid, kuid ei kontrollinud oma esimeses astmes vaidlustaud otsuse, mis ei piirdu hageja esitatud põhjustega, õiguspärasust omal algatusel.

2. Teine väide, et on rikutud [Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste konventsiooni] artikli 6 lõiget 1 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 esimest ja teist lõiku. On rikutud õigust „pöörduda kohtusse” ja kohtu erapooletuse põhimõtet, kuna Avaliku Teenistuse Kohus jättis hageja hagi ilmse vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, andmata talle võimalust oma hagi puudusi kõrvaldada ega hagi täiendada, milline õigus on tunnustatud kõigi Euroopa riikide õiguses ning ka Euroopa kohtute praktikas (näiteks Euroopa Inimõiguste Kohus).

3. Kolmas väide, et on rikutud õigust „pöörduda kohtusse”, mis väljendub ka selles, et Avaliku Teenistuse Kohus ei andnud luba esitada kostja vastuse suhtes repliiki, kuigi hageja palus sõnaselgelt võimalust teiseks seisukohtade vahetuseks. Sellest õigusest (esitada repliik) ilmajätmine võttis hagejalt võimaluse kõrvaldada Avaliku Teenistuse Kohtu viidatud puudusi ja seda ajal, mil hageja ei saanud esitada uut hagi, mis oleks täitnud õiguslikud tingimused, kuna hagi esitamise tähtaeg oli möödunud (Avaliku Teenistuse Kohtu kodukorra artikkel 78).

4. Neljas väide, et on rikutud õigust kohtulikule arutamisele ja menetluse avalikkuse põhimõtet, kuna avalikku kohtuistungit ei toimunud; see põhimõte on ette nähtud Avaliku Teenistuse Kohtu kodukorras ja Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste konventsiooni artikli 6 lõikes 1.

5. Viies väide, et on rikutud menetluse võrdsuse põhimõtet, kuna Avaliku Teenistuse Kohus ei kuulanud hagejat tema hagi vastuvõetamatuse küsimuses ära (Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste konventsiooni artikli 6 lõikes 1).

6. Kuues väide, et on rikutud Euroopa Kohtu põhikirja artikli 21 lõiget 1 ja Avaliku Teenistuse Kohtu kodukorra artikli 44 esimese lõigu punkti c, kuna Avaliku Teenistuse Kohus kohaldas „menetluse külmutamise reeglit”, kui ta leidis, et hagi ei sisaldanud ühtegi õigusväidet.

7. Seitsmes väide, et hagejalt kohtukulude väljamõistmine olukorras, mil kohus sisulist otsust ei teinud ning ajal, mil hageja on komisjoniga sõlmitud töölepingu lõppemise tõttu muutunud rahaliselt sõltuvaks, rikub Avaliku Teenistuse Kohtu kodukorra artikli 89 lõiget 6, mis näeb ette, et „kui kohtuasjas otsust ei tehta, jaotab Avaliku Teenistuse Kohus kohtukulud omal äranägemisel”.